

Život i školovanje djece u Africi

Ako su stariji od šest godina, izbjegli su smrt koja je snašla 20 posto sve ostale djece s kojom su odrastali. Ako im od AIDS-a do sada nije umro niti jedan od roditelja, izbjegli su svrstavanje među gotovo 13 milijuna siročadi. Ako njihove obitelji dnevno imaju više od 67 centi za hranu, nisu se našli među 50 posto onih koji nemaju ni toliko. Ako idu i u školu, onda su ta djeca sretna jer su među samo šest posto.

Siromašne afričke obitelji imaju dnevni prihod od 1 - 2 eura. Budući da prosječna obitelj ima od 5 – 10 djece, gotovo sve troši za hranu, ne ostaje im gotovo ništa za školovanje djece i druge potrebe. Članovi prosječne obitelji u srednjoj Africi imaju obično dnevno jedan obrok, i to kukuruzne žgance s umakom od povrća ili kašu od biljke manioke. Zbog toga samo neka djeca iz pojedine obitelji mogu ići u školu.

Većina ih ipak nema baš ništa za jesti. Ne znaju što su slatkiši. Nikada ih nisu probali. Meso su nekada probali. Nikada nisu imali ni loptu ili lutku. Ne idu u školu. Čak ni ako je besplatna, jer nemaju novaca za olovku i bilježnicu. Nemaju ni cipele. Rijetki su među njima koji su ih ikad imali. Ta djeca znaju i što je rat.

Siromaštvo, nedostatak sigurnih školskih objekata, udaljenost škola te diskriminatorna uvjerenja društva prepreke su prema obrazovanju preko kojih ova djeca ne mogu preći. Većina djece izvan škole, 41 milijun, živi u jednoj od regija Afrike s najnižim upisom u osnovnu školu na svijetu.

U mnogim područjima Afrike nedostatak je škola te škole treba tek izgraditi i opremiti. Ponekad u razredima bude i preko 100 učenika, a škole nemaju niti školsku ploču te učitelji pišu slova i riječi po tlu.

U mnogim državama središnje Afrike financiranje školstva velikim dijelom bazira se na sustavu školarina i dijete ne može pohađati školu ako roditelji ili netko drugi ne uplati školarinu. Ako nema školarina, onda su uvedena neka druga davanja za pohađanje škole (doprinos za školske klupe ili slično).

Uz školarinu treba kupiti obaveznu školsku uniformu i obuću (u Africi djeca trebaju u školi biti uniformirana, jer njihova svakodnevna odjeća je tako trošna da nije prikladna za školu), školske knjige i drugi pribor.

Škola, klupa, bilježnica, učitelj ili učiteljica još su uvijek samo san za više od 38 milijuna afričke djece.

Na temeljima vizije Nelsona Mandele da obrazovanje može transformirati živote ljudi, ali i cijelih zajednica, 2004. godine pokrenuta je inicijativa Škole za Afriku kako bi svako dijete tog kontinenta dobilo svoju priliku za obrazovanje. Ova važna inicijativa ujedinila je svijet – 27 zemalja do sada je prikupilo više od 300 milijuna američkih dolara, čime je više od 30 milijuna djevojčica i dječaka dobilo priliku za školovanje!

Glavni pokretač i financijska pomoć prema Africi je UNICEF. Jedna od najpoznatijih organizacija koja svakodnevnim radom doprinosi svoj djeci svijeta kako bi se na vrijeme i uz financijsku potporu mogla školovati. Ured UNICEF-a za Hrvatsku inicijativi se pridružio 2008. godine edukativno-humanitarnim programom Škole za Afriku koji provodi u suradnji s dječjim vrtićima, školama te centrima za odgoj i obrazovanje diljem Hrvatske.

Svako dijete ima pravo na život i obrazovanje!

